

РЕШЕНИЕ

№ 14716

гр. София, 14.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 14.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **1298** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] депозирана чрез юрк. Л. М. срещу Решение № Ж-6/04.01.2024 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3, Комисията се е произнесла по преписка, образувана по жалба с вх. № Е-13-273- 204/18.10.2023 г., подадена от П. Й. като е дала следните указания: 1./ в 14-дневен срок след получаване на решението „Електроразпределение Север“ АД да издаде и предложи на П. Й. становище съгласно чл. 120, ал. 1 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 29, ал. 1, ал. 5 и ал. 6 от Наредба № 6 за ВПО „каравана“, предвиден за поставяне в местност Дервеня, [населено място], ПИ 10447.140.79 и 2./ в 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 „Електроразпределение Север“ АД да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

В сезираща съда жалба се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено при липса на мотиви, при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Жалбоподателят моли да бъде отменено като незаконосъобразно оспореното решение на КЕВР. Претендира разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се представлява и не взема становище по

жалбата.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуалния му представител юрк. Н., моли жалбата да бъде отхвърлена. Счита, че оспореното решение на КЕВР е правилно и законосъобразно, издадено от компетентен орган в рамките на неговите правомощия. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – П. Й., чрез процесуалния му представител адв. В. е изразил становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не взима становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по жалба с вх. № Е-13-273-204/18.10.2023 г., подадена от П. Й. срещу „Електроразпределение Север“ АД, с която същата е възразила срещу определените условия за присъединяване на временно преместваем обект (ВПО) „каравана“, предвиден за поставяне в местност Дервеня, [населено място], ПИ 10447.140.79., като отправеното искане е средството за търговско измерване (СТИ) на обекта да бъде монтирано на границата на собственост на имота съгласно нормативната уредба.

На 21.07.2023 г. П. Й. е подала Искане за проучване на условията за присъединяване на ВПО „каравана“, предвиден за поставяне в местност Дервеня, [населено място], ПИ 10447.140.79, в съответствие с чл. 4, ал. 1, т. 8 на Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6). Заявено е трифазно електрозахранване и предоставена мощност от 15 kW.

Е. Север е издало Становище за присъединяване с изх. № ПУПРОК-6808/28.07.2023 г. по реда на чл. 56 от Закона за устройство на територията (ЗУТ). Съгласно становището присъединяването може да се осъществи към трафопост ТП „П. Х.“ - В. Т. чрез монтаж на електромерно табло, тип 1Т кабелна касета на [улица]. към ТП „П. Х.“ и захранването му от същата и монтаж на СТИ с необходимата предпазна и комутационна апаратура в електромерното табло.

На 25.08.2023 г. П. Й. е подала жалба срещу условията за присъединяване на ВПО „каравана“, определени със Становище с изх. № ПУПРОК-6808/28.07.2023 г.

На 20.09.2023 г. от страна на ЕР Свер е депозиран писмен отговор, като е предоставена информация, че било извършено проучване на техническите възможности за присъединяване на ВПО „каравана“, който ще се разполага в ПИ 10447.140.79, [населено място], за срок от 5 години, съгласно предоставеното Разрешение за поставяне № 853/20.07.2023 г. и виза на главен архитект на [община] и при така посочените условия в Становище № ПУПРОК-6808/28.07.2023 г., СТИ ще се монтира към най-близкото съоръжение до имота. След границата на собственост на електрическите съоръжения на енергийното дружеството, изграждането на захранващата линия НН е задължение на клиентката. Посочено е, че съгласно чл. 56, ал. 3 от ЗУТ временните преместваеми обекти могат да се свързват с временни връзки към мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура, когато това е необходимо за нормалното им функциониране. Е. Север е потвърдило условията за присъединяване на обекта към електроразпределителната мрежа, определени в

Становище № ПУПРОК-6808/28.07.2023 г. по чл. 56 от ЗУТ.

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал.1 от Наредба № 3, от Комисията за енергийно и водно регулиране, е изготвен доклад вх.№ Е-Дк-1574 от 29.12.2023 г. Изготвен е и проект на решение, отразено в протокол № 4 от 04.01.2024 г., в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

При тази фактическа обстановка с оспореното решение № Ж-6/04.01.2024 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3, Комисията се е произнесла по преписка, образувана по жалба с вх. № Е-13-273-204/18.10.2023 г., подадена от П. Й. като е дала следните указания: 1./ в 14-дневен срок след получаване на решението „Електроразпределение Север“ АД да издаде и предложи на П. Й. становище съгласно чл. 120, ал. 1 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 29, ал. 1, ал. 5 и ал. 6 от Наредба № 6 за ВПО „каравана“, предвиден за поставяне в местност Дервеня, [населено място], ПИ 10447.140.79 и 2./ в 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 „Електроразпределение Север“ АД да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК в настоящото производство се преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решението е издадено от компетентен независим специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, водоснабдяването и канализацията – чл. 10 от ЗЕ, в рамките на законите му правомощия, регламентирани в чл. 22, ал. 1 от ЗЕ и чл. 142, ал. 1, т. 1 и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Актът е издаден в писмена форма и е мотивиран с основанията, които са обусловили конкретното решение, както от фактическа, така и от правна страна. Изложени са съответните установени факти, ясни са направените правни изводи, позволяващи да се изведе волята на административния орган за издаване на акт с посоченото съдържание.

В производството по издаване на административния акт не са допуснати съществени процесуални нарушения. Спазена е процедурата по провеждане на административното производство, регламентирана в глава IX, раздел I, озаглавен „Жалби“ от Наредба № 3 /21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като при проверката са събрани всички необходими доказателства за изясняване на

обстоятелствата по нея, както изисква чл.144, ал.1 от Наредбата. Спазени са изискванията на чл.145 от Наредбата и след приключване на проверката е изготвен доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към доклада и проекта на решение са приложени всички събрани по административното производство доказателства. Докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея са представени на председателя на комисията, който с резолюция е определил внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание.

Оспореното решение е постановено и при спазване на материалния закон. Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че оспореното решение на КЕВР е издадено в нарушение на нормите на Закона за енергетиката и Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6).

Нормата на чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи /отм. ДВ. бр. 28 от 2 април 2024 г., но приложима за настоящия спор/ регламентира границата на собственост на съоръженията на оператора на разпределителната мрежа на ниско напрежение. Това са изходящите клеми на СТИ. За да бъде спазен чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6, електромерното табло за захранване на горепосочения обект трябва да бъде монтирано на имотната граница и то така че кабелите след изходящите клеми да попадат в имотните граници на обекта. Съгласно чл. 29, ал. 5 от Наредба № 6 електромерните табла се монтират до или на границата на имота на клиента на място, определено от оператора на разпределителната мрежа.

Настоящият състав приема, че от страна на КЕВР правилно е приложен материалния закон, предвид действащата и приложима към случая нормативна уредба на чл. 120, ал. 1 от ЗЕ и чл. 29, ал. 1 и, ал. 5 от Наредба № 6. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № 6, обекти на клиенти и производители на електрическа енергия се присъединяват към съответната електрическа мрежа при технически условия и начин, определени от съответния мрежови оператор, като съгласно чл. 7, ал. 1 от Наредба № 6, съответният мрежови оператор определя условия за присъединяване на обекта. Условията за присъединяване на обекта се определят съобразно: 1. изискванията на ЗЕ, наредбите и правилата по чл. 83 от ЗЕ. Според чл. 29, ал. 5 от Наредба № 6, електромерните табла се монтират до или на границата на имота на клиента на място, определено от оператора на разпределителната мрежа. Съгласно чл. 120, ал. 3 от ЗЕ, операторът на електроразпределителната мрежа определя вида, броя и мястото на монтиране на измервателните уреди и съоръжения и на управляващите и комуникационните устройства към тях. Аналогично и чл. 29 от Наредба № 6, предвижда че електромерните табла се монтират на място, определено от разпределителното предприятие. Същите съгласно изискванията на чл. 120, ал. 1 от ЗЕ и чл. 29, ал. 5 от Наредба № 6 следва да се монтират до или на границата на собственост на имота на клиента. Следователно, действащото законодателство е предоставило право на преценка на енергийното дружество относно мястото на монтажа на електромерните табла, но при задължителното условия това място да е до или на границата на имота.

Основателни са съображенията на КЕВР, че относно мястото на монтаж в

действащата нормативна уредба не се съдържа разграничение по отношение на клиентите, които ще използват електрическа енергия за временно или за постоянно електроснабдяване, като това важи както за ВПО, така и за постоянните такива.

По тези съображения съдът намира, че обжалваното решение е постановено от компетентен орган, при спазване на законоустановената процедура и в съответствие с материалния закон, поради което жалбата на ЕР Север АД следва да се отхвърли като неоснователна.

По разноските по производството:

С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал.4 от АПК, ответникът има право на сторените в производството съдебни разноски, които съдът определя на основание чл.78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

На основание чл. 143, ал. 3 АПК, на заинтересованите страни, за които акта е благоприятен се дължат разноски. Такива се претендират от П. Й. за възнаграждение за адвокат при условията на чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата, съгласно представения договор за правна защита и съдействие. Съгласно чл. 38, ал. 2 от същия закон, съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В случая, в съответствие с чл. 8, ал. 3 от тази наредба, възнаграждението възлиза на 1000 лв. поради което се дължат в така посочения размер.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 70- ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] срещу Решение № Ж-6/04.01.2024 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 9009, район „В. В.“, В. Т. - Е, [улица], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране разноски по делото в размер на 100 лева.

ОСЪЖДА „Е. Север“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 9009, район „В. В.“, В. Т. - Е, [улица], да заплати на П. И. Й., ЕГН: [ЕГН] разноски в размер на 1000 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

